

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

15. LISTOPADU 2015

Z obsahu:

Boží otcovství se definitivně zjevuje v Ježíši

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté na zakončení synody o rodině
- strana 2 -

Svatá Mechtilda z Hackebornu

Dr. Johannes Gamperl
- strana 4 -

Dopis mladé ženě o zasvěcení se prostřednictvím slibů našemu Pánu

Sv. Jan z Avily
- strana 5 -

Suma o darech svatého Josefa (4)

Isidoro Isolani OP
- strana 7 -

Návrat marnotratného syna (2 - dokončení)

- strana 8 -

Dokument v České televizi: Mrtvolu sprovedte ze světa

- strana 9 -

Matice cyrilometodějská - 25 let obnovené činnosti spolku (3 - dokončení)

Mgr. Jaroslava Krejčí
- strana 10 -

O švýcarských hodinkách a „slepém“ Hodináři (1)

dr. hab. inž. M. Rucki
- strana 12 -

Nejkrásnější díla Boží a nejvýmluvnější v našich očích jsou tři: kdysi na začátku stvoření, nyní vykopení a v budoucnu věčná sláva.

(sv. Bernard z Clairvaux)

Boží otcovství se definitivně zjevuje v Ježíši

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté na zakončení synody o rodině
25. října 2015 v bazilice sv. Petra v Římě

Všechna tři čtení této neděle nám ukazují Boží soucit, Boží otcovství, které se definitivně zjevuje v Ježíši. Prorok Jeremiáš uprostřed národních pohromy, kdy nepřátelé deportují lid, oznamuje, že „Hospodin zachránil svůj národ, zbytky Izraele“ (Jer 31,7). Proč tak učinil? Protože je Otcem (srov. Jer 31,9). A jako Otec se o svoje děti stará, provází je na cestě, podporuje „slepé a kulhavé, spolu se ženami v naději a nedělkami“ (Jer 31,8). Jeho otcovství jim zpřístupňuje život a po tolika slzách a trpkostech jim otevírá cestu útěchy. Pokud lid zachová věrnost a bude hledat Boha nepřetržitě i v cizině, změní Bůh jeho uvěznění v osvobození, jeho samotu ve společenství a to, co dnes lid seje v slzách, bude zítra sklízet s jásotem (srov. Ž 126,5).

Žalmem jsme rovněž projevíli tuto radost, která je plodem spásy: „Naše ústa

byla plná smíchu a náš jazyk plný jásotu.“ (Ž 125,2) Věřící je člověk, který ve svém životě zakusil, že Bůh zachraňuje. A my, pastýři, jsme zakusili, co znamená rozševat s námahou, někdy se slzami, a radovat se z milosti sklizně, která vždycky přesahuje naše síly a naše schopnosti.

Úryvek z listu Židům nám přibližuje Ježíšův soucit. Také On „je podroben slabosti“ (srov. Žid 5,2), aby byl schopen cítit s těmi, kdo jsou v nevědomosti a bludu. Ježíš je velekněz, svatý a nevinný, ale zároveň má soucit s našimi slabostmi a byl stejně jako my vyzkoušen ve všem kromě hříchu (srov. Žid 4,15). Proto je prostředníkem nové definitivní smlouvy, která nám dává spásu.

Dnešní evangelium se přímo pojí k prvnímu čtení: jako byl izraelský lid osvobozen díky Božímu otcovství, tak byl Bartimaios osvobozen Ježíšovým soucitem.

Hned poté, co se Ježíš vydal do Jericha, a přestože byl sotva na začátku té nejdůležitější cesty směrem k Jeruzalému, ještě se zastavuje, aby odpověděl na Bartimaiovo volání. Nechává se pohnout jeho prosbou, nechává se strhnout jeho situací. Nespokojuje se s tím, že mu dá almužnu, ale chce se s ním osobně setkat. Nepodává směrnice ani odpovědi, ale klade otázku: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ (Mk 10,51) Otázka by se mohla zdát zbytečná, vždyť co jiného by si mohl přát slepec než navrácení zraku? A přece: toto přímou, ale uctívou otázkou ukazuje Ježíš, že chce slyšet, co potřebujeme. Přije si s každým z nás vést rozhovor, který je tvořen životem, skutečnými situacemi, a nic před Bohem neskrývá. Po uzdravení Pán tomuto muži praví: „Tvá víra tě zachránila.“ (Mk 10,52) Je krásné vidět, jak

Dokončení na str. 6

Liturgická čtení dnešní neděle napovídají, že se blíží závěr církevního roku a za týden budeme slavit Ježíše Krista Krále. Je to dobrá motivace k tomu, abychom se podívali na svůj život s Ním, s Bohem, který je Pánem dějin a veškerenstva, a abychom tento týden prožili jako intenzivní přípravu na oslavu onoho velkého svátku. Zastavme se aspoň na chvíli a pohlédněme, zda naše víra zapustila kořeny do života našeho i blízkých lidí, zda snad není vyprahlá a nevytváří v nás poušť.

Důkazem toho, že víme, komu jsme uvěřili, je naše věrnost poznání a přijatí víře, a to vždy a ve všem. Jakékoliv odchýlení se – pomíneme-li hříšné pochýbení, kterého litujeme a zadostiučiníme za něj – naznačuje, že jsme zatím nedorostli k plnému poznání a pochopení víry v Ježíše Krista, našeho Boha a Pána. To ovšem znamená, že bychom stále měli usilovat o plnost víry a její pevné zakořenění ve svém živo-

Editorial

tě. Naše úsilí pak Bůh odmění radostí, která se nedá přirovnat k žádné pozemské radosti, jak píše sv. Jan z Avily mladé ženě o zasvěcení se prostřednictvím slibů Bohu. (str. 5-6) Při četbě světcova dopisu mnohem hlouběji pochopíme, jak mohou žít svatě a vnitřně pokojně ti, kdo svůj život zasvětili Bohu – jako sv. Mechtilda z Hackebornu. (str. 4) Vlastní identita zasvěcené osoby spočívá právě v tomto: je jednou z těch požehnaných, kdo uslyšeli Boží volání: „Pojďte, požehnaní mého Otce!“

Mohou i osoby nezásvěcené prožívat onu vnitřní radost, o které píše avilský světec? Nepochybně ano, tato radost je Boží dar, kterým se odměňuje věrnost vlastnímu životnímu povolání a poslání, jak jsme je od Boha přijali. Jak čteme dále, v *Sumě o darech svatého Josefa*, ten, kdo se otevře Božímu působení – ale opravdu bez výhrad a vlastních mantine-

lů –, může se stát jedinečným nástrojem pro výpověď o vznešenosti Trojjediného Boha a jeho svatých. (str. 7) Třeba jako onen mladík Adrian, jenž vlastním životem dosvědčuje sílu modlitby a vyzývá všechny lidi, aby neopakovali jeho chyby, ale se vším šli za Ježíšem. (str. 8-9) Své poselství pak končí křesťanskou pravdou: skutečné štěstí může zajistit jedině Bůh!

Je po synodě o rodině a je třeba upřímně říci, že katolická církev nutně potřebuje duchovní obnovu. Takovou, o jaké hovoří sv. Jan Leonardi. (str. 13) Přemýšlejme o tom – ať už jsme Bohu zasvěceni, či nikoliv – právě v tomto týdnu, jak tuto obnovu uskutečnit a co konkrétně pro to my můžeme udělat v naší situaci, každý z nás ve svém postavení. A prosíme Ducha Svatého o dar rady a moudrosti... Vyvrcholením pak může být příští neděli vložený úmysl při obnově zasvěcení lidstva Kristu Králi, jak je toto zasvěcení dáno autoritou církve.

Daniel Dehner

Církevní rok je dar plný milostí a poskytuje ti příležitost doprovázet rok co rok Pána na jeho cestě, kterou vykonal pro tvoji spásu. Tento rok se již opět schyluje ke konci, a tak tě vybízí, abys i ty pamatoval na poslední věci. Vyhrad' si proto dnes více času na setkání s Ježíšem. Pročti si v ušebíranosti 13. kapitoly Markova evangelia. Je to velká eschatologická řeč božského Spasitele. Vše, co obsahují další čtení, jen dokresluje jeho nejzávažnější prorocství. Vypros si vnímavé srdce a také dar věrnosti, neboť jen ten, *kdo vytrvá až do konce, bude spasen*⁽¹⁾.

Pán hovoří nejprve s bolestí o budoucí zkáze slavného a vznešeného města Jeruzaléma. Jsou to slova rovněž varovná. Toto místo, které si sám Hospodin vybral a zamiloval, neujde nakonec trestu, *protože nepoznalo čas svého navštívení*⁽²⁾. Koli-krát chtěl Pán shromáždit jeho děti, jako kvočna shromažďuje kuřátka, ale ony *nechtěly*⁽³⁾. Pouč se z toho, čeho se máš nejvíce obávat: že zahleděn do sebe odmítneš opakovaně Boží pozvání, a tvůj *dům bude zanechán pustý*⁽⁴⁾.

Tragický osud svatého města popisuje Pán také proto, aby včas varoval své věrné, a dává jim doporučení, co si mají počít, *až uvidíš tu hanebnou zkázu*. Říká jim dokonce, jak je tato doba již blízko, že se tak stane ještě za života tohoto pokolení. Ale především nepřeslechni jeho doporučení, že i když je zkáza neodvratná, stále je možno modlitbou odvrátit alespoň to nejhorší⁽⁵⁾.

S obrazem záhuby svého vyvoleného města pak spojuje Pán jinou, ještě závažnější předpověď: apokalyptickou vizi posledních dnů tohoto světa. Bude to velký a bolestný přerod z časnosti do věčnosti: *Budou to dny takového soužení, jakého dosud nebylo*.⁽⁶⁾ Ale musí se tak stát, aby všechno tvorstvo bylo očištěno pro slavný návrat Syna člověka. Ježíš Kristus přijde *v oblacích a s velkou mocí*. To bude den, kdy se před ním definitivně *musí sklonit každé koleno na nebi, na zemi i v podsvětí a každý jazyk musí vyznat, že Ježíš Kristus je Pán*⁽⁷⁾. Jeho mocí bude kříž a jeho slávou jeho rány, neklamná pečeť jediného Vykupitele. Čím se pak před ním vykážou všichni ti nepraví mesiáši a falešní proroci, kteří se vyrojí v takovém počtu, že se bude zdát, jako by nastal jejich čas?

Den pravdy

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Shromáždí své vyvolené do čtyř úhlů světa.

Snad tím, že *budou činit divy*⁽⁸⁾? Syn člověka se už neprokazuje svými zázraky, ale svými oslavenými ranami a křížem: *On sám podal za hříchy jednu jedinou oběť, jen Kristus má proto právo zaujmout místo po Boží pravici*.

Jestliže si falešní proroci troufají hlásat, kdy nastane tento rozhodující den, není to dokladem jejich kompetentnosti, ale jejich prolhanosti. Neboť na rozdíl od doby zkázy Jeruzaléma zůstane den slavného Pánova příchodu až do konce zahalen tajemstvím. *O tomto dni ví jen Otec*. Přijde jako zloděj v noci, kdy to nejméně čekáme.⁽⁹⁾ Není pro tebe zapotřebí, abys znal tento den, ale abys patřil mezi *vyvolené*. Ti Kristovi věrní, kteří jsou *zapsáni v knize*, ani uprostřed ohavného zpusťování a zbesilých útoků nepřátel se nemají čeho obávat. *Povstane Michael, velký kníže, který ochrání syny Božího lidu*. Slavný příchod Syna člověka bude i jejich velkým dnem. Konec časů znamená také konec všech nepravostí, nespravedlností, násilí a lži. Kdybys byl kamkoliv odstrčený, pohrdaný, Pán o tobě ví. V slavný den svého návratu pro tebe pošle své anděly, aby tě vyhledali a přivedli, protože nastal čas, kdy se *zbožní budou skvíti jako zář oblohy*. Budou shromážděni před Beránkův trůn, aby se jim konečně dostalo satisfakce. Stanou se svědky, jak všichni ti mocní, pyšní a oslavovaní spolu se svými falešnými učiteli a nepravými proroky, přísluhovači Božího Odpůrce, který jim propůjčoval svou zrádnou moc činit divy, budou Pánu *položeni k nohám jako podnož*.

Měj stále na mysli onen velký den konečné pravdy, kdy *nic nezůstane skryto, co by nebylo odhaleno*⁽¹⁰⁾. Je to den konečného třídění pšenice a koukolu, které spolu rostly až do žní⁽¹¹⁾. To je den, kdy ratolesti, které nenesly ovoce, budou *shromážděny ke spálení*⁽¹²⁾. Neboť všichni se probudí, ale ne všechny čeká stejná věčnost: pro jedny to bude věčný život a pro druhé potupa a hanba navěky. V každém, kdo ti namlouvá něco jiného, poznáváš ne-

Liturgická čtení

1. čtení – Dan 12,1–3

Povstane Michael, veliký kníže, který chrání syny tvého lidu. To bude čas úzkosti, jaký nebyl od té doby, kdy povstaly národy, až do té doby. Tehdy bude zachráněn tvůj národ, každý, kdo bude zapsán v knize. Probudí se mnozí z těch, kteří spí v zemi prachu, jedni k věčnému životu, druzí k potupě, k hanbě navěky. Kteří byli poučeni, budou zářit jako zář oblohy, a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti, jako hvězdy na věčné časy.

2. čtení – Žid 10,11–14.18

Každý (jiný) kněz stojí denně ve službě a znovu a znovu přináší stejné oběti, které však vůbec nemají sílu, aby zahladily hříchy. Avšak (Kristus) podal za hříchy jednu jedinou oběť a pak se navždycky posadil po Boží pravici a teď už jen čeká, „až mu budou jeho nepřátelé položeni k nohám jako podnož“. Jedinou obětí totiž přivedl k dokonalosti navždy ty, které posvětil. Kde je však odpuštění hříchů, není už (třeba) oběti za hřích.

Evangelium – Mk 13,24–32

Ježíš řekl svým učedníkům: „V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se

Dokončení na str. 7

klamně falešného proroka. Drž se raději těch, kteří jsou věrní Pánu. Poznáš je podle toho, jak se mu podobají: tak jako ON *přinášíš v oběť sami sebe*⁽¹³⁾. Tak jako oni i ty se spoj s božským Veleknězem, který i tobě nabízí, abys *svou obětí přiváděl mnohé ke spravedlnosti*, aby ti pak dal v poslední den *zářit jako hvězda na věčné časy*. Jen *Pána měj na zřeteli a nezakolísáš, vždyť je ti po pravici*.

Můj Pane, ochraň mne, k tobě se utíkám. Ty jsi mým dědičným podílem, ukazuješ mi cestu k životu. Jen u tebe je hojná radost a věčná slast.⁽¹⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mk 13,13; ⁽²⁾ Lk 19,44; ⁽³⁾ Lk 13,34;

⁽⁴⁾ srov. Lk 13,35; ⁽⁵⁾ srov. Mk 13,18; ⁽⁶⁾ Mk 13,19;

⁽⁷⁾ Flp 2,10–11; ⁽⁸⁾ Mk 13,22; ⁽⁹⁾ srov. Mt 24,50;

⁽¹⁰⁾ Mt 10,26; ⁽¹¹⁾ srov. Mt 13,30; ⁽¹²⁾ tamt.;

⁽¹³⁾ srov. Řim 12,1 ⁽¹⁴⁾ srov. Žalm 16

Svatá Mechtilda z Hackebornu

Jméno Mechtilda znamená „mocná bojovnice“. Ve francouzské a anglické oblasti se jméno často užívá v podobě „Maud“. Církev rozlišuje tři ženy tohoto jména: Mechtilda z Hackebornu, Mechtilda z Magdeburgu a Mechtilda z Diessenu. První dvě uvedené žily v době, kdy v klášteře Helfta v Durynsku byla představenou moudrá abatyše Gertruda z Hackebornu. Společně s ní působily v této době velmi pozhledně. V jedné staré kronice se píše: „Skoro po devadesát let tam byl vřelý život. Pán Ježíš Kristus byl osobám tohoto kláštera tak důvěrně známý, že s Ním ... mluvily jako s dobrým přítelem.“

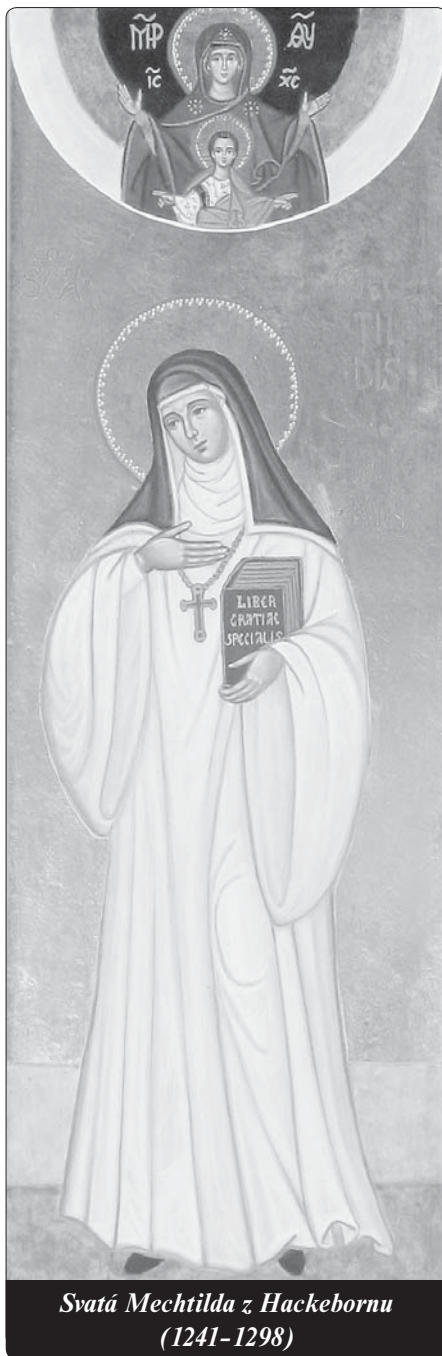
Mechtilda z Hackebornu, jejíž rok narození se uvádí 1241, byla mladší sestrou abatyše Gertrudy, která dříve vedla cisterciácký konvent v Rodersdorfu, kam přišla se svými rodiči na návštěvu. Sedmiletá dívka byla tak nadšená zbožným životem jeptišek, že se zdráhala klášter opustit. Na její vroucné prosby ji tedy nechali rodiče na opatrování u starší sestry. Gertruda dbala na přísnou klášterní výchovu, která obsahovala jak obsáhlé vědomosti, tak také přísný požadavek dobrého řádového života. Mechtilda přes své mládí nedostala žádné výjimky. Gertruda ji zřejmě chtěla tvrdě zkoušet, aby poznala, jestli je její povolání pravé.

Mechtilda, která byla vybavena bohatým nadáním ducha i srdce, všechno, co se od ní požadovalo, plnila s přirozeností a srdečností. Dělal takové pokroky, že po přeložení kláštera do Helfty, ještě jako osmnáctiletá, skládá řeholní sliby a je jí přidělena úloha učitelky v klášterní škole.

Její úchvatný hlas a velká muzikálnost, kvůli kterým ji spolusestry nazývaly „slavíkem Kristovým“, jí dovolovaly být předzpěvačkou liturgického chóru. Její podstatnou vlastností byly radost a srdečnost, pokora, laskavost a prostota. V tom se nápadně podobala Terezii z Lisieux. Svěřovala všechno Bohu, nechtěla nic pro sebe samotnou a přes zvětšující se utrpení, které jí působily nesnesitelné bolesti hlavy, byla „ochotná a radostná“ až do posledního dechu. Ovšem také Mechtilda znala temné hodiny a těžké deprese. Ale jak

řekla jedna její žákyně, snažila se vřdycy „žít v oblažující blízkosti Boží“.

Ostatní jeptišky dlouhou dobu nevěděly nic o přetěžkých cvičeních pokání, kterým byla Mechtilda podrobena. Teprve postupně se stávalo řeholnicím zřejmé, že žila mezi nimi bytostí, která prožívala obšťastňující přítomnost Boží v tajemných viděních. S přibývajícím věkem nabývalo její onemocnění jater vážné podoby. Jako pravá mystička Mechtilda v tom přijímala blízkost Boží ještě hlouběji a její srdce

Svatá Mechtilda z Hackebornu
(1241-1298)

Ježíš jí jednoho dne ukázal šat, který musí mít každý člověk, aby byl vpuštěn na nebeskou svatbu. Byla to nádherná látka, třpytící se ve zlaté, bílé a purpurové barvě.

K tomu dodávala: Toto je svatební šat, připravený z bělosti čistoty srdce, z purpuru pokory a ze zlata lásky.

bylo navzdory bolestem, kterými trpěla, stále naplněno vděčností a láskou. Ve dlouhých létech utrpení před svojí smrtí nacházela stále ještě sílu, aby utěšovala své sestry a posilovala je.

Zemřela 19. listopadu 1298 v Helftě. Světička bývá zobrazována, jak nese knihu, na níž sedí holubice. Její přímluva působí proti slepotě.

Z jejích zjevení

Ježíš jí jednoho dne ukázal šat, který musí mít každý člověk, aby byl vpuštěn na nebeskou svatbu. Byla to nádherná látka třpytící se ve zlaté, bílé a purpurové barvě.

K tomu dodávala: Toto je svatební šat, připravený z bělosti čistoty srdce, z purpuru pokory a ze zlata lásky. Kdo chce mít tento šat, musí mít čisté srdce, nesmí chovat žádné zlé myšlenky a musí všechno, co slyší a vidí, používat jenom k dobrému a posuzovat v lásce: musí se podřídít svému představenému s pokorným a tichým srdcem. Musí milovat Boha z celého srdce a všechno považovat v porovnání s Bohem za nepatrné a nicotné.

Mechtilda jednou slyšela na začátku mše svaté tato slova: „Pojďte, požehnaní mého Otce!“ Prosila: „Ó, kdybych byla jednou z těchto požehnaných, které uslyší Tvoje nejsladší volání!“ A na to jí odpověděl Ježíš: „Věz, že ty jsi jednou z nich. A abys nepochybovala, dám ti do zástavy svoje Srdce lásky a útočiště, abys vřdycy a zvláště v hodině své smrti v něm našla útěchu a klid.“

Od té doby uctívala Mechtilda Nejsvětější Srdce Ježíšovo horoucí zbožností a vyznala: „Kdybych chtěla popsat všechny dary, které jsem načerpala z tohoto dobrotivého srdce, nemohla by to obsáhnout žádná velká kniha.“

Z Oase des Friedens 6/2015
přeložil -mp-

Dopis mladé ženě o zasvěcení se prostřednictvím slibů našemu Pánu

V době, kdy byl tento dopis napsán, bylo ve Španělsku zvykem, jak často čteme v pracích sv. Terezie, aby se mladé dívky zasvětily našemu Pánu sliby panenství a žily od té doby životem postu ve světě jako zasvěcené panny v prvotní církvi. Tento dopis je pravděpodobně adresován Doně Sanchei Carillo, dvorní krasavici, která se

večer před sňatkem vyznala sv. Janu z Avily, a najednou se rozhodla vzdát se světa. Učinila slib čistoty a žila nejpřísnějším životem v poustevně přilehlé k domu svého otce v Guadalcazaru. Když bylo Doně Sanchei dvacet čtyři let, byla Andalusie ohrožena hladomorem pro nedostatek vody. Nabídla se jako oběť ke smíření s Bo-

skou Spravedlností, aby byla země ušetřena: Bůh oběť přijal, následovalo období hojnosti a panna byla postižena hroznou nemocí, na kterou zemřela 13. srpna 1537. Byla to Doña Sancha, pro kterou sv. Jan z Avily napsal oslavné pojednání nazvané „Audi Filia“. Její životopis byl napsán otcem Martinem de Roa SJ.

Zbožná služebnice Ježíše Krista, nemohu nalézt slova, abych vyjádřil svou radost, když slyším, že Ty, která jsi snadno mohla mít výhodné manželství ve světě, ses rozhodla vzít za Ženicha Krále nebes. Zprávy, ačkoliv byly pro mne nové, protože mi to nebylo sděleno, nebyly vůbec neočekávané, neboť jsem si Tě již tajně zvolil, abys byla zasvěcena Pánu, který Tě stvořil, a prosil jsem ho za Tebe jako velkou laskavost, kterou Mu můžu nabídnout. Ať je navždy pochváleno jeho jméno, které mi poskytuje mnohem víc, než jsem si myslel, že Ho mohu žádat. Čím jiným byla radost, kterou jsi pocítila, když ses osvobodila od mizérie tohoto světa a když jsi přijala záruku lásky od nebeského Krále, než znamením, že Tvá změna plánů pokračovala ne kvůli Tvé vlastní nestálosti, ale kvůli Bohu, který vložil touhu do Tvého srdce? Radost přišla od Něj jako svědectví a záruka mnohých velkých a jasných radostí, které Ti On dá, pokud prokážeš svou věrnost. Nejmenší z nich je nesrovnatelně lepší než manžel, děti, bohatství nebo cokoliv jiného, co tento svět může dát.

Kdybys věděla ze zkušenosti, jak sladký je Bůh těm, kteří se zřekli pozemských věcí, aby patřili na svého Stvořitele! Jak něžně Božský Ženich rozradostňuje ty, kteří odhodili přechodné radosti! Jsou jako cudná mláďata holubic, která odmítají veškerý pozemský komfort a touhy jen pro lásku svého Pána na nebesích, a jako holubice, která se vrátila ze svého letu z archy na ruku svého pána tak čistá, jak ho opustila, neposkvřená, aniž by se dotkla byť jen svýma nohama nějakého mrtvého těla. Je něco ve světě méně hod-

notného než mrtvola v plném rozkladu? Proč se spojovat s něčím, co nás jen znečišťuje? Trpké jsou radosti, které za sebou zanechává, a snad tisíckrát větší je rozkoš, kterou nám On nabízí.

Vzdej srdečně díky Kristu za světlo k rozlišení mezi hodnotou a bezcenností, mezi věčnými a dočasnými věcmi, mezi Bohem a smrtelným člověkem. Bud' mu vděčna za milosti, které učinily požehnaný výběr a odhodlání lpět na Bohu a odmítnutí světského manžela; uvidíš, proč je nazýván čistým Ženichem panen, a nalezněš v něm všechnu radost. Tvé spojení se nebude podobat světským manželstvím, ve kterých trochu štěstí následuje hořká lítost; nejen že Tě to bude těšit ze začátku, ale čím více času strávíš s Pánem, tím lépe jej budeš znát a tím vroucněji jej budeš milovat. Kristus není jako muž, jehož chyby zjišťujeme v intimnosti, jako někdo, kdo se zdá být dobrým manželem o svatebním dnu, ale který později prokáže, že je s ním nemožné žít. V našem Bohu není nic, co by nás znepokojovalo, ani u naší blažené Panny, která je Matkou nevěst jejího Syna. Blažená je hodina, ve které ses taktó rozhodla, a ještě blaženější je čas, kdy Tě Tvůj Ženich navštíví s takovými milostmi, že budeš v pláči volat: „Ó můj Pane, jak jsem toužila najít tvůj skrytý poklad! Tisíc životů by bylo příliš málo, aby jej splatily!“ Jak šťastné a příhodné manželství! Jakou radost přinesou nebi a zemi? Bůh Otec je potěšen, když vidí duše tak milovat svého jednorozeného Syna, že se pro Něho vzdají všech lidských náklonností a upustí nejen od potěšení zakázaných jeho příkazem, ale dokonce od zákonných vazeb manželských. Odmítnout kvůli Kristu ně-

co, co je povoleno, je důkazem žhnoucí lásky k Němu. Syn je Ženichem; zemřel, nejen aby Ho ostatní mohli milovat v čistotě duše, ale také aby se Mu druzí zasvětili čistotou svého těla. Duch Svatý je neposkvřený a odpůrce veškeré nečistoty. Když zjistí, že duše odmítá tělesná potěšení, bdí nad ní, naplňuje ji duchovní útěchou a nikdy ji neponechává neutěšenou, když odmítla pozemské útěchy. Naše blažená Panna je Matkou Ženicha, kterému se věrně podobá, jsouc nejvíce milující a nejlaskavější. Je Královnou panen, jejich ochránkyní a jejich obhájkyní; raduje se, když vidí vzkvétat panenství na zemi, neboť je to květina, kterou zde zasadila. Ani účast na této svatbě není prázdná, neboť andělé jsou služebníky Krále nebeského, vždy připraveni splnit jeho příkazy.

Také děti, po nichž tento svět touží, prýští z tohoto svazku; rodí se bez bolesti, není obtížné je vzdělávat ani nepřináší zarmutek, že se chovají špatně nebo umírají mladé. Děti tohoto manželství jsou dobré skutky, které mohou být také nazývány ovocem křesťanů. Jaká je radost duše při početí záměru dát chudému almužnu, nebo vykonat jiné dobré skutky a porodit je jejich vykonáváním! Tyto děti přinášejí své matce jak radost, tak úctu. Nemá potřebu hledat věno, neboť tyto děti jednou přinesou tolik, aby pro ni koupily nebe. Získají pro ni takový pokoj myslí, že ulehne a bude v noci spát pokojněji a šťastněji, než kdyby byla paní světa se všemi jeho radostmi.

Nyní řekni, co by tu ve světě, který je vyvažován cenou zlata, mohlo přinést takový zisk? Pro jednu hodinu potěšení zde trpíme sto hodin v bolestech:

► a pokud je zde radost bez příměsí, nebudete trvat pořád, neboť jak žena, tak muž zemřou a vše skončí zármutkem. I když děti nezemřou dřív, jejich matka pláče, když se s nimi loučí. Raduj se tedy, Nevěsto Kristova, neboť Tvůj Ženich je nesmrtnelný a po Tvé smrti Tě obklopí dobrými skutky, které jsou Tvým dílem. Nebudeš trpět, když je budeš opouštět, neboť Tě doprovodí k Božímu trůnu; zde se splatí všechna bolest a práce, a jako jejich matka budeš vítána díky svým dětem. Smrt nerozdělí toto manželství, ale spíše spojí Ženicha a Nevěstu blíže k sobě. Kristus Tě vysvobodí, neboť On je Pánem nad životem a smrtí, a žádný ďábel se Tě neodváží dotknout, protože Bůh Tě přijal pod svou ochranu a poctil jménem Nevěsta. Andělé přijdou, aby Ti pomáhali, a představí Tě Všemohoucímu Bohu; zpívající Mu chvály a svolávající na Tebe blahořečení, budou říkat: „Pojď, Nevěsto Kristova, a přijmi korunu, kterou Ti připravil.“ Naše Paní tam bude také, s mnohými pannami, které ochotně kráčely stejnou pozemskou cestou. Tak opustíš tento svět s družkami-pannami a vstoupíš do satební místnosti, kterou vám Pán připravil, kde vždy budeš užívat bohatství, hojnost a radost v domě a v přítomnosti Boha. Budeš pohlcena neustálou kontemplací jeho nekonečné krásy; jedna hodina takové radosti je odměnou větší, než kterou by mohli zasloužit všichni trpící, nebo co bylo, nebo co bude kdy zrozeno lidskou rasou. Všechny dobré věci budou Tvé; dosáhneš cíle, pro který jsi byla stvořena, a budeš mít Boha mnohem plněji, než může být řečeno nebo představováno. Tvá duše bude přeplněna štěstím jako ta, která je v moři požitků, obklopujícím ji z každé strany. Pak uvidíš, budeš chválit a radovat se z Pána všech věcí a budeš volat: „Mám Toho, kterého jsem milovala; našla jsem Toho, kterého jsem hledala. Ten, pro kterého jsem se zřekla tohoto světa, stal se mojí mzdou a mojí odměnou a Jeho budu chválit a milovat po nekonečné věky.“

Amen.

*Z Letters of Blessed John of Avila.
Stanbrook Abbey, Worcester.
Burns & Oates LTD.,
28 Orchard st. London. W. 1904
Přeložil jn-*

Boží otcovství ... - dokončení homilie ze str. 2

Kristus obdivuje Bartimaiovu víru a důvěruje mu. On v nás věří více, než my věříme v sebe.

Je tu jeden zajímavý detail. Ježíš požádá svoje učedníky, aby šli a zavolali Bartimaia. A oni se obracejí ke slepci dvěma výrazy, které Ježíš v evangeliu také užívá. Nejprve mu říkají: „Buď dobré mysli!“, tedy „odvahu“ či „důvěruj“. Vskutku, jedině setkání s Ježíšem dává člověku sílu,

aby se vyrovnal s těmi nejtěžšími situacemi. Druhým výrazem je slovo „vstaň“, kterým se Ježíš obracel k mnoha nemocným, bral je přitom za ruku a uzdravoval. Učedníci nečiní nic jiného, než že zopakují povzbudivá a osvobozující Ježíšova slova a přivádějí rovnou k Němu, bez kázání. K tomu jsou povoláni Ježíšovi učedníci také dnes, zvláště dnes: uvádět člověka do kontaktu se soucítěním milosrdenstvím, které zachraňuje. Když volání lidstva sílí jako u Bartimaia, nelze odpovědět jinak než osvojením si Ježíšových slov a především napodobením jeho srdce. Situace bídy a konfliktu jsou pro Boha příležitostí k milosrdenství. Dnes je čas milosrdenství!

Existují však pokušení pro ty, kdo následují Ježíše. Evangelium poukazuje především na dvě. Žádný z učedníků se na rozdíl od Ježíše nezastavuje. Pokračují v chůzi, jdou dál, jako by se nic nedělo. Je-li Bartimaios slepý, pak oni jsou hluchí. Jeho problém nebyl jejich problémem. To může hrozit také nám; tváří v tvář neustá-

lým problémům je lepší jít dál, nenechat se obtěžovat. Tak jsme jako oni učedníci spolu s Ježíšem, ale nesmyšlíme jako Ježíš. Jsme v jeho skupině, ale vytrácí se otevřenost srdce, mizí úžas, vděčnost a nadšení a hrozí, že „si zvykne na milost“. Můžeme o Něm mluvit a pracovat pro Něho, ale žít daleko od jeho srdce, které se obrací k tomu, kdo je raněn. Toto je pokušení jakési „spirituality preludu“. Můžeme kráčet pouštěmi lidství a vidět nikoli to, co skutečně existuje, ale to, co bychom sami chtěli vidět; jsme schopni budovat víze světa, ale nepřijímáme to, co nám Pán staví před oči. Víra, která nedovede zapustit kořeny do života lidí, vyprahne a namísto oáz vytváří další pouště.

Druhé pokušení, které existuje, spočívá v upadnutí do „plánované víry“. Můžeme putovat s lidem Božím, ale máme už předem svůj plán cesty, kde se počítá se vším: víme, kam jít a kolik to zabere času; všichni musí respektovat náš rytmus a každá nesnáze nás obtěžuje. Hrozí nám, že budeme jako oni „mnozí“ z evangelia, kteří ztratili trpělivost a okřikovali Bartimaia. Těsně před tím bránili dětem (srov. Mk 10,13), nyní žebrajícímu slepci. Kdo obtěžuje anebo není na výši, toho je třeba vyřadit. Ježíš však chce včleňovat, zvláště toho, kdo je držen stranou a volá k Němu. Takoví – jako Bartimaios – mají víru, protože vědomí potřeby spásy je ten nejlepší způsob, jak se setkat s Ježíšem.

Bartimaios se nakonec vydává na cestu za Kristem (srov. Mk 10,52). Dostává se mu nejenom zraku, ale připojuje se ke společenství těch, kdo putují s Ježíšem. Draží synodální bratři, putovali jsme společně. Děkuji vám za sdílení cesty, kterou jsme šli s pohledem upřeným k Pánu a k bratřím, abychom hledali stezky, které evangelium ukazuje naší době ke zvěstování tajemství rodinné lásky. Pokračujme v cestě, kterou si přeje Pán. Prosme Jej o uzdravený a spasený pohled, který dovede šířit světlo, protože si pamatuje zář, kterou byl osvícen. Nedejme se nikdy zatemnit pesimismem a hříchem, hledejme a vízme Boží slávu, která září v živém člověku.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Suma o darech svatého Josefa (4)

Prolog [první část]

Já jsem svým nadáním chudý, svým poznáním nepatrný a duchem svého srdce chladný, a tak sice toužím poznat nebeské pravdy katolické víry, ale jen málo toho skutečně dosahuji, a navzdory svému úsilí jsem doposud ubohým učedníkem v umění výřečnosti. Přesto jsem se rozhodl sepsat tuto knihu, abych ukázal nejvyšší dary Josefa, muže Marie, z které se narodil Kristus, jež jsou smrtelníkům ne dostatečně známy. Toto dílo se jistě bude mnohým zdát nové, avšak od svého počátku je složeno ze slov Pisma svatého, inspirovaných Bohem, a z různých míst spisů svatých učitelů, nejvíce vynikajících Duchem Božím.

Mužové velkého a vynikajícího nadání by mě zde mohli obvinít z neřesti opovržlivosti. Který mladík by se totiž odvážil běžet po cestě velikánů než jen ten, jenž je příliš odvážný a příliš spoléhající na své síly? Kdo by se pokusil plavit na malé loďce po širém moři uprostřed bouřlivých vln než jenom ten, který ne dbá rady a opírá se jedině o nerozumnou odvahu svého ducha?

Hledím však vpravdě k Moudrosti, která přebývá na výsostech a jejímž trůnem jsou oblaka – lidská mysl se k ní povznáší pouze zápallem, jenž dává křídla – a odvažují se vzít na sebe toto veliké břemeno a takřikajíc nést na svých klesajících ramenou nebe.

Tajemství Pisma svatého nevyžadují totiž nutně studium peripatetické filosofie,⁽¹⁾ ani filosofie Platonovy a matematických věd, když jsou pochopena na základě osvětlení Ducha Svatého. Vždyť jasná a nikdy nevodnoucí moudrost se zdá být snadnou těm, kdo ji milují, a nacházejí ji ti, kteří ji hledají. Ty, kdo se něčeho takového odvážně podjali, povzbuzuje sv. Hilarius ve své knize *O Trojici*, kde říká: „Začni s vírou, běž a vytrvej. A i když nevím, zda dospěji do cíle, budu mít radost z toho, že jsem postoupil vpřed. Kdo totiž postupuje zbožně k nekonečnu, i když ho někdy nedosahuje, má vždy prospěch z toho, že postupuje. Nepronikneš však do onoho tajemství a neponoříš se do hlubin neko-

nečné pravdy, budeš-li opovážlivě předpokládat, že můžeš pochopit nejvyšší rozum, ale chápej, že je nepochopitelný.“ Tolik Hilarius.

Nejsem si taktéž nevědom toho, že nesmrtelný Bůh může z tohoto kamene vzbudit Abrahámovu syna, který bude důstojně hovořit o svatém Josefovi, protože není zkrácena ruka Hospodinova a žádné slovo není u Boha nemožné. A tak si již od počátku pokorně vyprošuji pomoc nesmrtelného Boha, který vlévá dobrou vůli, dává sílu k vynikajícím dílům a jasným světlem vzbuzuje přání jednajících: Všemohoucí, kterého ctím svou myslí, jediný Otče všech věcí,

ignorovaný zlými
a neznámý nikomu zbožnému,
který jsi před věky
a nemáš začátku ani konce,
učin můj běh snadným a požehnej,
co jsem odvážně započal.
Synu nejvyššího Otce a náš Spasiteli,
přijmi mé prosby, sešli září svého světla
a odvrát hadí nepravost
smrtícího jedu.⁽²⁾
Zbožná Matko,
ó světlo osvěčující nebesa,
Snoubenka Josefova
a zároveň šťastná královská nevěsto,
inspiruj mé myšlenky
a pozvedni je až k nebeské vlasti.
Dej, Josefe, aby mé prosby
byly vyslyšeny.

Guido Reni: Sv. Josef

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 3

zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe. Po učte se z přirovnání o fikovníku! Když se už jeho větve nalévají mízou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

Chci tebe, ať jsi kdokoliv, který budeš ráčit číst toto naše dílo, poprosit a pro milosrdenství našeho Boha zapřísahat, abys odpustil mou prostou a takřikajíc něžnou úctu a lásku, které se snažím prokazovat nejsvětějšímu Josefovi. A abys jako nová a bezvýznamná neodvrhl tvrzení tohoto díla dříve, než bys ho pozorně přečetl, hluboce pochopil a vysoce porozjímal. Když toto upřímně učiníš a budeš jasně přesvědčen, že jsem se dopustil nějakého omylu, odpusť nejprve mému zbožnému citu a pak nevědomost mého srdce pokládej za příležitost, abys ty sám napsal o ctnostech svatého Josefa, a tak svým nadáním překonal mne chybujícího.

Co se týká mne, opřen o katolické principy, po stále četbě svatého učitele Tomáše Akvinského, jehož andělských tvrzení se držím, a po vytrvalém studiu spisů učitele Alberta Velikého vše, co jsem napsal, podrobuji podle příkazu Krista, nejvyššího Boha, konečně opravě svatě římské církve, o níž věřím, dosvědčuji a káži, že je stolcem, který jediný je obklopen září křesťanské pravdy, a jako takovou ji ctím.

(Pokračování)

Z latinského originálu „*Summa de donis Sancti Ioseph*“
(*Romae: ex Typographia polyglotta Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, 1887*)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Tedy filosofie Aristotelovy. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tj. bludu. [pozn. překl.]

Návrat marnotratného syna (2 - dokončení)

Nový život

Zavěsil jsem na stěnu obrázek Ježíše Milosrdného. Padl jsem na kolena a řekl: „Ježíši, už jednou jsi mě zachránil. Znovu potřebuju pomoc. Protože já už nemůžu! Nevím, proč žiji. Nevím, co mám dělat. Nevím, kdo jsem. Udělej něco! Pomoz mi! Ježíši, důvěřuji Ti!“ Skoncoval jsem s alkoholem. Za několik dní jsem zjistil, že mi kouření hrozně škodí. Znovu jsem se pomodlil: „Pane Ježíši, dej mi sílu, abych se dostal z té závislosti.“ Ráno jsem vstal a kouřit se mi nechtělo. Fyzické projevy nikotinové absence byly úplně pryč. Zůstal mi jenom návyk sahat po cigaretách z nudy. Ráno cvičení a odpoledne trénink síly: bradla a činky. Začal jsem se pravidelně modlit, ráno i večer, a každodenně číst Písmo svaté. Přečetl jsem je celé – od začátku až do konce. Potom ještě jednou znovu Nový zákon. Později čtyři evangelia a Skutky apoštolů. Prostudoval jsem to, prohlédl jsem i všechny poznámky a přečetl všechny vysvětlivky. Pochopil jsem, že tou církví osobně založenou Ježíšem je katolická církev. Že jenom katolická církev pokračuje v učení apoštolů. Že jenom tady je Pán Ježíš cele přítomný. A jestliže je zde Pán Ježíš, a já se chci držet s Ježíšem, tak se musím smířit s církví a stát se její součástí. Myslel jsem na zpověď. Chtěl jsem jít ke zpovědi „čistý“, protože jsem věděl, že po tom kroku už nebudu

žít jako dřív. Že návrat do církve znamená odřeknout se každého hříchu. Drogy, včetně marihuany jsem měl už dávno za sebou. Alkohol a cigarety také. Přišel čas, abych se vypořádal s nečistotou.

Právě tenkrát se mi dostal do ruky časopis *Milujcie się!* a v něm bylo svědectví závislých na sexu. Lidé v nich popisovali, jak jim pornografie zničila život. Teh-

Celý život jsem hledal svobodu. Svoboda pro mne byla nejdůležitější. Najednou jsem uviděl, že to, co svět nabízí, je jenom přelud volnosti, ale ve skutečnosti je to ztrocení.

dy jsem pochopil, že jsem na tom podobně. To kvůli pornografii jsem nedovedl milovat. To kvůli pornografii jsem nedůvěřoval ženám, poněvadž jsem je všechny podvědomě považoval za coury. Nedokázal jsem vybudovat svazek, protože mi záleželo jenom na sexuálním uspokojení... Uvědomil jsem si, že příčinou mého egoismu je vlastně pornografie a od raných dětských let prováděná onanie. Naházal jsem na jednu hromadu všechny časopisy a pornofilmy, které jsem doma měl. A hodil jsem to všechno do koše. Rozhodl jsem se nadále žít v čistotě.

Konečně jsem se také připravoval ke zpovědi, a po dlouhém duchovním zápase jsem vzal sešit popsaný svými hříchy

a šel jsem do kostela. Byl 19. březen roku 2012, postní doba. Když jsem odešel ze zpovědnice, cítil jsem se svobodný. Pomyšlel jsem si, že to je divné. Celý život jsem hledal svobodu. Svoboda pro mne byla nejdůležitější. Najednou jsem uviděl, že to, co svět nabízí, je jenom přelud volnosti, ale ve skutečnosti je to ztrocení. Tenkrát mi Kristus dal opravdovou svobodu: svobodu od hříchu, svobodu pro konání dobra. Před zpovědí jsem se bál, že něco ztratím. Jenomže jsem nic neztratil, ale mnohem víc získal. A tak je to vždycky, když naslouchám hlasu svědomí. Kdykoliv jsem Pánu věřil, nikdy jsem nebyl zklamán. Ježíši, důvěřuji Ti! Ježíši, miluji Tě! Amen! Aleluja!

Od té generální zpovědi se vroucně účastním nejružnějších náboženských úkonů. Na mši svaté bývám převážně častěji než jednou za týden. Při každé Eucharistii přistupuji ke svatému přijímání, často využívám svátosti smíření a pokání. Hodně se modlím – především růženec. Denně se modlím korunku k Božimu milosrdenství. A samozřejmě se denně živím Božím slovem. Každou středu a každý pátek se postím o chlebě a vodě na úmysl obrácení zatvrzelých hříšníků a osvobození posedlých lidí.

Samozřejmě, že ta moje proměna nastala v jediné chvíli! Byl to celý proces. Ze začátku mi delší modlitba způsobovala veliké potíže. Na nedělní eucharistii jsem chodil často z povinnosti, abych neměl hřích. Teď tam vždycky odcházejím s radostí. Čím víc se blížím ke Kristu, tím víc po něm toužím. Sním o tom, že se s ním konečně setkám na věčnosti. To neznamená, že se mi nelíbí pozemský život. Velmi se mi líbí, ale teď už není na prvním místě. Na prvním místě v mém životě bude teď už vždycky Kristus. Má víra stále vzrůstá, dozrává, nese ovoce. Vidím, jak mě Kristus vede. Všechno jsem mu obětoval. Zřekl jsem se každého hříchu. Vyznal jsem, že Ježíš je Pán. A vidím, jak Pán očisťuje mé srdce, léčí má dávná zranění, komplexu a slabosti. Duch Svatý ve mně obnovuje své dary. Vrací mi schopnosti, které jsem měl jako dítě, ale později jsem je ztratil. Posvěcuje mě každého dne. Vidím, jak proměňuje

Papež ustanovil nadaci na podporu katolického školství

Papež František založil novou nadaci, která bude zaměřena na podporu katolického školství. Učinil tak na žádost Kongregace pro katolickou výchovu, která si letos připomíná půl století od zveřejnění Deklarace II. vatikánského koncilu o křesťanské výchově *Gravissimum educationis*.

Tentýž název ponese také nová instituce, která má „následovat vědecké a kulturní cíle podporující katolickou výchovu ve světě“, jak stojí v jejich stanovách. Církev uznává „nesmírný vý-

znam výchovy pro lidský život a její stále větší vliv na společenský pokrok v současnosti“ a tento zájem se hluboce pojí k poslání, které „dostala od svého božského zakladatele a kterým je příkaz zvěstovat tajemství spásy všem lidem a všechno obnovit v Kristu“, cituje papež František z předmluvy koncilního dokumentu. Nová nadace se bude řídit platným kanonickým právem, občanským zákoníkem Městského státu Vatikán a vlastními směrnicemi.

www.radiovaticana.cz, 28. 10. 2015

Dokument v České televizi: Mrtvolu sproved'te ze světa

► můj život, protože jsem mu ho dal. Dovolil jsem mu, aby ho řídil. Prosil jsem, aby ho proměnil podle své vůle. A zažívám stále nové zázraky.

Pouze Kristus dává skutečnou moc

Několikrát se stalo, že mě během adora-
ce Nejsvětější svátosti Pán naplnil Duchem
Svatým. Dovolil mi na chvíli dotknout se
nebe. Pociťoval jsem v sobě jeho moc. Pou-
ze Kristus dává skutečnou moc. Moc z vy-
sokosti. Jediné, po čem jsem tehdy toužil,
bylo poslouchat jeho příkazy a vyplňovat
jeho vůli. Nemohl jsem odtrhnout zrak
od Nejsvětější Hostie. Spatřil jsem, že to
je skutečně Kristovo Tělo. Ne nějaký sym-
bol. Žádná metafora. Tělo Kristovo! V srd-
ci jsem pocítil oheň. Ten oheň se čas od
času vrací a tehdy v duši slyším Kristův
hlas. Jdu za ním. Pán ve mně zapálil tou-
hu přinášet dobrou zvěst. Chci se o to svě-
dectví dělit se ztracenými bratry. Toužím,
aby všichni pokřtění uslyšeli a pochopili,
co ztrácejí, když odcházejí z církve. Chci
světu říkat, že Bůh je láska. Toužím křičet:
„Obráťte se a věřte v evangelium!“,
protože Boží království je blízko, stačí na-
táhnout ruku. „Budeš milovat Pána, Boha
svého (...), a bližního svého jako sám se-
be.“ Jestliže to budeme všichni dodržovat,
Boží království se stane naší skutečností.

Milovani! Prosim vás, neopakujte moje
chyby! Pokud máte nějaké problémy, jdě-
te s nimi za Ježíšem. Nebojte se! Ježíš ži-
je! Ježíš jedná! Ježíš zvítězil! Ježíš promě-
ňuje lidská srdce. Otevřete se jeho lásce!
Dejte mu svá srdce, aby je mohl vylepšit!
Modlete se! Vlastním životem dokládám,
že dříve nebo později pocítíte spásné učin-
ky modlitby. Uvidíte, že živý Bůh reálně
působí ve vašem životě. Jenom mu dovol-
te, aby mohl působit. A ty mezi vámi, kte-
ří žijí v čistotě a zažívají Boží lásku každý
den, prosím – rozšiřujte to svědectví. Pře-
dávejte ho těm, kteří se vzdalují od Lás-
ky, těm, kteří pomalu sklouzávají do pro-
pasti. Ať si to přečtou. Ať pochopí, že to,
co nabízí svět, je jenom reklama. Nemá to
žádnou hodnotu. Nedejte se nalákat! Sku-
tečnou svobodu, opravdovou radost, sku-
tečné štěstí, skutečnou lásku může zajis-
tit jedině Bůh!

Adrian, 28 let

Z *Mihujcie sie!* 2/2015 přeložila -vv-

Dokument České televize
Mrtvolu sproved'te ze světa
vysílá ČT2 na státní svátek
17. listopadu 2015 v 21.05 hodin. Pořad
zachycuje pátrání a exhumaci ostatků či-
hoštského faráře Josefa Toufara, kterého
umučila Státní bezpečnost v 50. letech
minulého století. Film režiséra Romana
Vávry vznikl v brněnském studiu České
televize v Tvůrčí producentské skupině
Patricka Diviše.

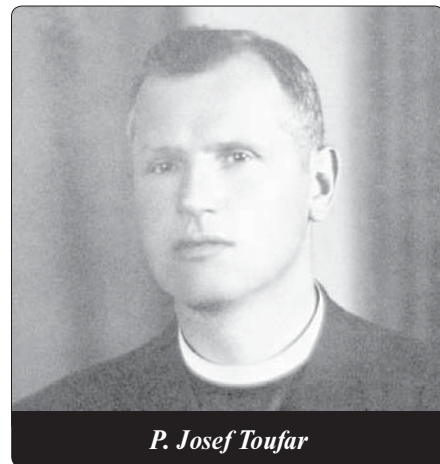
Tisková mluvčí České televize TS Br-
no Hana Orošová k filmu uvádí: „*Doku-
ment »Mrtvolu sproved'te ze světa«* přináší
téměř detektivní příběh zachycující hledání
ostatků číhoštského faráře Josefa Toufara
a jejich následnou exhumaci. Josefa Toufa-
ra umučila státní bezpečnost v padesátých
letech minulého století. Těla nepohodlné-
ho, ovšem lidmi milovaného a uznávaného
kněze se komunisté chtěli zbavit, aby ne-
byla možná identifikace místa, kde je po-
hřbený. Dokument nabízí exkluzivní ma-
teriál z okamžiků exhumace, následného
genetického a antropologického výzkumu
ostatků a jejich pohřbení v Číhošti na Čes-
komoravské vysočině.“

„*Měl jsem možnost být přítomen ně-
kterým klíčovým okamžikům odkrývání
pravdy o osudu umučeného faráře Josefa
Toufara a musím říct, že se jednalo o chví-
le emocionálně nesmírně silné a důležité.
Doufám, že se nám je takto podaří zpro-
středkovat i televizním divákům,*“ říká kre-
ativní producent ČT Patrick Diviš.

„*Hlavní osu snímku tvoří poslední ho-
diny života číhoštského faráře a příběh je-
ho mrtvého, zmučeného těla uloženého pod
cizím jménem v šachtě číslo 16 hromadné-
ho hrobu na hřbitově v Praze-Řáblicích,*“
upřesňuje průvodce pořadem, spisova-
tel Miloš Doležal, který hledání prav-
dy o Josefu Toufarovi zasvětil celý život
a napsal o něm životopisné knihy. „*Pří-
běh se sice stal před pětadesáti lety, ale
naléhavě promlouvá do naší současnosti
a velice plasticky svědčí o totalitních poli-
tických praktikách,*“ zdůrazňuje Doležal.

V dokumentu hovoří pamětníci, přímí
iniciátoři a účastníci exhumace i Toufa-
rova rodina. Silně promlouvá i syrovost

míst, ďáblického hřbitova, bývalého stá-
tního sanatoria v Praze v Legerově uli-
ci či patologického ústavu na Alberto-
vě. „*Zpětně viděno, vnímám jako malý
zázrak už to, že k objevení a vyzvednutí
ostatků Josefa Toufara vůbec došlo,*“ za-

P. Josef Toufar

mýšlí se dokumentarista Roman Vávra
a vysvětluje: „*Vše se opíralo o svědectví ně-
kolika osob, které už většinou nežijí, a o ofo-
cenou dvoustranu pohřební knihy uloženou
v archivech StB, kterou po 21. srpnu 1968
nechala nejspíš sama StB zlikvidovat.*“
Ve filmu jsou použity i dosud neznámé fo-
tografie a filmové záběry.

„*Přestože se komunistický aparát a je-
ho aktéři snažili Toufarovo umlácené tělo
zlikvidovat ze světa a číhoštského faráře
i po smrti zneužít a pomluvit, nepodařilo
se jim to,*“ říká Miloš Doležal a zmiňu-
je hlavní poslání dokumentu: „*Z minu-
losti se prostě nelze vyvázat a i po mnoha
desítkách let lze částečně napravit někte-
ré křivdy, v tomto případě vrátit zavraždě-
nému a potupenému člověku důstojnost,*“
doplňuje Miloš Doležal.

Ostatky Josefa Toufara se podařilo vy-
zvednout a identifikovat na podzim 2014.
Téměř přesně 25 let po svatořečení bla-
hoslavené Anežky České, která byla fa-
rařovou oblíbenou světicí. „*Případ faráře
Toufara je šokující ve své brutální syrovos-
ti v kombinaci s těžko vysvětlitelnými jevy,
které nás přesahují,*“ uzavírá režisér sním-
ku Roman Vávra.

Z Tiskové zprávy ČT TS Brno

Malice cyrilometodějská – 25 let obnovené činnosti spolku (3 – dokončení)

Po ukončení druhé světové války měla římskokatolická církev značný společenský vliv, neboť se nezapomínalo na zapojení mnoha kněží i laiků do protinacistického odboje. Rozvoj zaznamenalo také církevní školství – byly obnoveny teologické fakulty v Praze a v Olomouci, celkem bylo provozováno přes 130 církevních škol. Dále se katolická církev angažovala v charitativní činnosti, hlavně v pomoci válečným uprchlíkům, propuštěným vězňům, sirotkům aj. Nově nabyté svobody chtěla využít také nakladatelství. Žel velice brzy začalo docházet ke střetům mezi církví a státními orgány, v nichž se prosazoval komunistický vliv.⁽³⁵⁾ V první řadě se jednalo o omezování vydávání církevních periodik. Například Malice cyrilometodějská od roku 1946 žádala o povolení znovu začít vydávat *Vychovatelské listy*. Povedlo se to až v roce 1947, po překonání nejrůznějších překážek ze strany ministerstva informací – mj. jim připadal tento časopis zbytečný, neboť dle jejich názoru už vycházelo několik podobných periodik. Zástupci MCM museli vynaložit velké úsilí, aby se mohl tento list tisknout.⁽³⁶⁾

V této době přichází do Malice cyrilometodějské Josef Vlček, který se stane nejvýraznějším představitelem spolku během komunistické nadvlády a také po jejím pádu v roce 1989.

Po nástupu komunistického režimu v únoru 1948 se vztah státu k církvi vyostřil. Postupně se režim snažil církev izolovat, odsunout na okraj a následně zdiskreditovat a zcela vytlačit víru z lidských životů. K tomu využil mnoho represivních prostředků – lživou propagandu, zastrasování, věznění a nakonec i fyzickou likvidaci duchovních i laiků. Nový režim potřeboval ovládnout všechno i všechny.

A samozřejmě se omezení nevyhnula ani Malici cyrilometodějské. Školství bylo zestátněno Zákonem č. 95/1948 Sb., jímž byla zavedena tzv. jednotná škola. Také v nové ústavě bylo řečeno, že školy jsou státní, základní školní vzdělání je jednotné, povinné a bezplatné, přičemž podrobnosti a výjimky stanoví samostatný zákon.⁽³⁷⁾ Církevní školy tedy očekávaly zákon, který bude upravovat jejich činnost. Ale nedočkaly se. Proti jednotnému školství velmi výrazně vystupovala MCM a zvláště její tajemník Josef VI-

ček, který se stal také tajemníkem *Ústředí svobodných škol*, zajišťujícího komunikaci mezi katolickými školskými pracovníky a koordinaci akcí. V roce 1948 působil jako poradce církevní komise pro školské otázky. Malice v tomto boji organizovala petiční akce, manifestace, rozesílala protesty a rezoluce. V nákladu 50 000 ks⁽³⁸⁾ vytiskla a šířila encykliku Pia XI. *Divini illius magistri* (O křesťanské výchově mládeže). Vydávala také informační letáky a plakáty. Všechna jednání ale nakonec ztroskotala.⁽³⁹⁾

Také další činnosti Malice byly postupně omezovány. V první řadě se jednalo o cenzurní zásahy. Každou knihu připravenou k vydání musel schvalovat příslušný úřad. Rozhodoval i o velikosti nákladu a také zasahoval do samotného textu. Největší překážkou se stal nedostatek papíru, který přidělovalo ministerstvo informací. Snaha získat dostatečné množství zaměstnávala představitele MCM víc než cokoli jiného. Další represivní krok představovalo zrušení nakladatelské činnosti výnosem ze dne 17. prosince 1949.

I tzv. očistná akce, při níž byli prověřováni zaměstnanci, žáci, studenti, členové spolků, zda jsou spolehliví, národně uvědomělí a v souladu se státním zřízením, se Malici nevyhnula. Na valné hromadě 25. října 1950 byli zvoleni do vedení spolku – předseda: Štěpán Trochta, místopředseda: Karel Bureš, jednatel: Josef Dosedla, pokladník: Josef Holubníček.

Potom už přišel nátlak, aby MCM zanikla. Dostala na výběr: buď se dobrovolně rozejde a vělení do *České katolické charity*, nebo bude rozpuštěna. „*Funkcionáři a členstvo spolku prokáží též začleněním do České katolické charity své pochoopení pro novou úpravu spolkového života zjednodušením dosavadní spolkové roztržtosti a rozšířením základny masových organizací,*“ psal v tajném dopisu úředník ministerstva vnitra.⁽⁴⁰⁾ Stát tedy potřeboval omezit počet spolků, a tím je snadněji kontrolovat. Valná hromada, na níž byly rozhodnutí spolku a jeho splynutí s Charitou schváleny, se konala 23. května 1951.

Sídlo Malice cyrilometodějské a jedna ze dvou prodejen se nachází v Olomouci na Dolním náměstí vedle kapucínského kostela

V té době měla Matice 2 750 členů, z nich asi 600 kněží.

Likvidace MCM se děla již bez Josefa Vlčka, který byl v létě roku 1950 zatčen a následně odsouzen k trestu smrti, pak rozsudek zmírněn na 21 let vězení za špionážní činnost pro Vatikán. Vězněn byl do roku 1960 v Jáchymově, Ruzyni a Leopoldově. I po propuštění z vězení pokračoval se svými spolupracovníky v odkazu MCM. Během pražského jara 1968 šířil a propagoval závěry II. vatikánského koncilu. V době normalizace poté tajně tiskl a distribuoval samizdatové publikace, za což byl odsouzen k 20 měsícům vězení (bylo mu prokázáno šíření 32 titulů⁽⁴¹⁾). Po uplynutí poloviny trestu byl propuštěn. Ani potom se práce v samizdatu nevzdal. Sametová revoluce mu konečně otevřela cestu začít naplno, bez omezení a útisku naplňovat ideje Matice cyrilometodějské.

Po listopadu 1989 se svobodně nadechla celá společnost, před kterou se však objevily nejen nové možnosti, ale také úkoly. Nejinak tomu bylo v církevním prostředí. Bylo nutné nabrat novou sílu, rychle ukončit dosavadní izolaci od světové církve, ujasnit si svou roli v nově se profilující společnosti. Dochází k rehabilitaci perzekvovaných církevních představitelů a k jejich zapojení do oficiálních církevních struktur. Výrazné změny proběhly také na poli literatury a nakladatelství. Bylo potřeba integrovat samizdatovou, exilovou i oficiální literaturu. Také proto je počátek devadesátých let ve znamení zaplavení knižního trhu rozmanitými knihami, které byly vydávány v obrovských nákladech. Vznikla celá řada nových nakladatelství, jež ovšem velice brzy zkrachovala. Ta, která se udržela, se většinou úzce profilovala. Svoboda, konec cenzurních zásahů a návrat násilně umlčených katolických aktivistů se staly důležitým podhoubím pro vznik či obnovu katolické literatury, časopisů a nakladatelství, včetně MCM.

Obnovu Matice cyrilometodějské po roce 1989 inicioval Josef Vlček, který se v této záležitosti obrátil na kardinála Františka Tomáška. Vznikl tak přípravný výbor MCM, jenž vyřizoval potřebné formality. Patřili do něj, kromě J. Vlčka, Mons. Erich Pepřík, P. Milán Kouba, P. Rudolf Smahel či P. Vincenc Šalša.

Kolik je na světě katolíků?

U příležitosti Světového dne misii, který se slavil na třetí říjnovou neděli, připomněla agentura *Fides* – spojená s Kongregací pro evangelizaci národů – aktuální statistiky katolíků na světě. Zakládají se na údajích ze *Statistické ročenky církve* (Annuario Statisticum Ecclesiae), obsahující údaje shromážděné k 31. lednu 2013.

Na všech kontinentech pokračuje nárůst populace. Celosvětově činí přírůstek 70,5 milionu, z toho nejvyšší, téměř 28 milionů byl zaznamenán v Asii. Stejně tak počet katolíků na světě vzrostl ve sledovaném roce o téměř 25 milionů, a blíží se tak 1 miliardě 254 milionům, což představuje

celou jednu pětinu celosvětové populace. I tento růst se týká všech částí světa s výjimkou Oceánie, v největší míře ovšem Ameriky.

V roce 2013 vzrostl také v globálním měřítku počet kněží – o 1035. Při bližším pohledu však jde o nárůst zejména v Africe a v Asii, zatímco v Evropě jich nadále ubývá. O 1091 přibýlo také trvalých jáhnů a o 5000 vzrostl počet laických misionářů. Celosvětově se oproti tomu snížil počet seminářů. Jediným kontinentem, kde jich přibýlo, zůstává Afrika.

Podle www.radiovaticana.cz,
21. 10. 2015

Ustavující valná hromada za účasti bývalých i nových členů a spolupracovníků Matice cyrilometodějské se konala 14. dubna 1990, předsedou se stal Josef Vlček. Poté 2. května 1990 byl ministerstvu vnitra odeslán dopis se žádostí o obnovení činnosti a registraci MCM. Ta proběhla zanedlouho – 23. května 1990. O rok později spolek zakoupil menší tiskárnu umístěnou v domě sester Neposkrvněného Početí na Dolním náměstí v Olomouci, kde svou činnost provozuje dodnes. Protože však spolky nemohly podnikat, vznikla v dubnu 1993 společnost s ručením omezeným Matice cyrilometodějská, přičemž jediným společníkem je samotný spolek.

MCM s. r. o. je tedy v současnosti nakladatelství, vydavatelství a knihkupectví. Spolek dohlíží na její činnost, zvláště na to, zda pokračuje v odkazu zakladatelů. První knihou vydanou po roce 1989 se stal titul *Nekrvavý mučedník – Dr. Josef Karel Matocha, arcibiskup olomoucký, metropolita moravský*. MCM s. r. o. si počínala prozíratelně a preferovala vydávání publikací v menších nákladech,⁽⁴²⁾ čímž eliminovala chyby jiných nakladatelství. Úkoly vyplývající ze spolkových stanov plní v současnosti prostřednictvím dceřiné společnosti. Vydává knihy, brožury, publikace s křesťanským zaměřením. Dodneška vydala 773 vlastních titulů. V roce 2014 bylo vydáno 22 nových titulů a 4 elektronické dokumenty na hmot-

ných nosičích. Od podzimu 1993 vychází pravidelně týdeník *Světlo*.

V letošním roce prošla Matice cyrilometodějská velkou změnou. Poté, co dovršil svou životní pouť dosavadní předseda Josef Vlček, byl na valné hromadě 13. října 2015 zvolen novým předsedou Mgr. Daniel Dehner, redaktor *Světla*. Zároveň bylo schváleno nové znění stanov. Spolek tak vstupuje do nového období, ale stále jej čeká mnoho práce, aby plnil své poslání.

Poznámky:

- ⁽³⁵⁾ Srov. Kol. autorů: *Diktatura versus naděje. Pronásledování římskokatolické církve v Československu v letech 1948–1989*. Praha 2014.
- ⁽³⁶⁾ Dopis MCM adresovaný Ministerstvu informací ze dne 13. 11. 1946, archiv MCM.
- ⁽³⁷⁾ Srov. *Ústavní zákon ze dne 9. května 1948* (150/1948 Sb.).
- ⁽³⁸⁾ Srov. Zpráva o činnosti Matice cyrilometodějské za rok 1947 a 1948. in: Cigánek, Radim: *Politický zápas o jednotnou státní školu 1945–1949*. Praha 2009, s. 173.
- ⁽³⁹⁾ Srov. Cigánek, Radim: *Politický zápas o jednotnou státní školu 1945–1949*, s. 46–49.
- ⁽⁴⁰⁾ Dopis Ministerstva vnitra Krajskému výboru v Olomouci ze dne 4. dubna 1951, archiv MCM.
- ⁽⁴¹⁾ Srov. Cigánek, Radim: *Politický zápas o jednotnou státní školu 1945–1949*, s. 47.
- ⁽⁴²⁾ Zápis ze schůze výboru MCM z 2. března 1992, archiv MCM.

O švýcarských hodinkách a „slepém“ Hodináři (1)

„Připustíme, že jsem na zemi našel hodinky a že se mě zeptali, jakým způsobem se ty hodinky ocitly na tomto místě; nebylo by pro mě lehké přijít na tu odpověď, (...) že hodinky tam mohly být vždycky. (...) Musel kdysi existovat, na tom nebo jiném místě, výrobce nebo výrobci, kteří je vytvořili pro úkoly, jež dnes skutečně plní; kteří naplánovali jejich konstrukci a promysleli jejich užití.“

Tímto způsobem se vědec William Paley před více než 200 lety zaměřil na fakt, že objasnění „to se udělalo samo“ nebo „tak to bylo vždycky“ ve skutečnosti neobjasňuje účelnost a složitost systémů, které nás obklopují. Dokonce i dítě může bez zvláštní snahy porozumět, že hodinky nevznikají samočinně v důsledku velkých výbuchů.

Jenomže jak to objasnit vzdělanému profesorovi z Oxfordu, Richardu Dawkinsovi? Ve své knize *The Blind Watchmaker (Slepý hodinář)* píše: „Analogie mezi hodinkami a živým organismem je nesprávná. Naproti všemu zdání jediným hodinářem v přírodě jsou slepé fyzikální síly (...). Skutečný hodinář předvídá. Projektuje svá zubatá kolečka a pružiny, plánuje mezi nimi spojení odpovídající jejich budoucímu použití tak, jak to vidí ve svých představách. Zatímco přirozený výběr – Darwinem odhalený slepý, nerozumný a automatický proces, o němž dnes víme, že představuje objasnění samotné existence stejně jako přesného cíle všech životních forem – působí naprosto bezcílně. Nemá ani rozum, ani představivost. Nic neplánuje do budoucna. Netvoří vizi, nepředvídá, nevidí. Pokud se o něm vůbec dá říci, že v přírodě hraje roli hodináře – je to slepý hodinář.“

Problém je v tom, že hodinky nejsou jediným příkladem složitého systému vyžadujícího inteligentní projekt, bez něhož se vlastně nedají sestavit. Hodiny jsou zabudovány do živých organismů jako funkční část složitého systému. „Ať to je u lidí nebo u myši, hmyzu nebo bakterie, veškeré úrovně procesů biochemických, buněčných i behaviorálních jsou řízeny v denním (celodenním) rytmu,“ píše D. Bell-Pedersenová ve vědeckém časopise *Fungal Genetics and Biology* (nr. 29,

2000, s. 1–18). Na oxfordského profesora zoologie Dawkins vykazují ubohou znalost fungování živých organismů!

Velký biologický hlavolam

Když američtí vědci C. H. Johnson, M. Egli a Ph. L. Stewart popisují mechanismus odměřující čas v živých organismech, hovoří o třech bílkovinách (KaiA, KaiB a KaiC) se složitou trojrozměrnou strukturou připomínající zubatá hodinková kolečka (*Structural Insights into a Circadian Oscillator*, „Science“ 2008, 31. října, nr. 322 (5902), s. 697–701). Molekula KaiC plní roli oscilátoru vybaveného západkovým systémem znemožňujícím zpáteční směr – biologické hodiny jdou pouze jedním směrem. Obdivujeme superprecizní miniaturní švýcarské hodinky, a tady zatím máme co do činění s „dynamicky oscilujícím nanozařízením“, které bezchybně odměřuje čas!

V již vzpomínaném článku věnuje D. Bell-Pedersenová pozornost tomu, že dříve byly celodenní hodiny chápány jako

systémy skládající se ze tří částí: 1. z oscilátoru čili mechanismu odměřujícího čas, 2. ze vstupních drah dodávajících údaje z okolí (týkající se světla, teploty apod.), 3. z výstupních drah předávajících řízené signály do genů a bílkovin, podléhajících dobovému rytmu. Autorka však doznává, že takové schéma je obrovským zjednodušením, nepřihlíží totiž k naprogramování řízenému výchozími signály ani k početným propojením zpětné vazby mezi těmi třemi komplexy. Bell-Pedersenová poznamenává: „Porozumění celé podobě toho složitého systému odměřujícího čas představuje velký biologický hlavolam týkající se nejenom genetiky bakteriální, ale také fyziologie a mentálního zdraví lidí.“ Švýcarské hodinky se s těmi systémy nedají ani srovnávat! To nepřekáží prof. Dawkinsovi v tom, že nám předhazuje: „Paley nabídl hypotézu, že živé hodinky byly doslovně naplánovány a vytvořeny hodinářem. Dnešní hypotéza tvrdí, že ten úkol byl realizován cestou postupné evoluce v důsledku fungování přirozeného výběru.“

Švýcarské hodinky můžeme rozmontovat a zase znovu složit, vyměnit v nich součástky a třeba i vytvořit podobné hodinky. Zároveň nedokážeme zcela pochopit, jak fungují hodinky zabudované do živých organismů od bakterie po člověka. Jak tedy může Dawkins tvrdit, že „teorie slepého hodináře má výjimečnou objasňující moc“? Museli bychom zároveň přijmout, že slepí, nerozumní hodináři bez jakékoliv představivosti dokáží vytvářet lepší hodinky než osoby inteligentní, vzdělané a využívající pokročilých zařízení.

Pokročilé naprogramování

Stěhovaví ptáci využívají Slunce jako kompas. Jak to dělají? V průběhu dne se poloha Slunce na obloze mění, ale ptáci stále vědí, kterým směrem mají letět. Umožňuje jim to naprogramování, které provádí srovnání polohy Slunce s časem odměřovaným vnitřními hodinami. Na tomto základě ptáci stále „pře počítávají“ údaje a znovu určují správný směr letu (R. M. Smith, *The Role of Chromosome Compaction in Phase Determination of*

► *Circadian Gene Expression Rythms in the Cyanobacterium*, The University of Utah 2008, s. 7). Přemýšlím, zda by profesor Dawkins dokázal i s hodinkami a kalkulačkou vypočítat směr letu na základě postavení Slunce. Nemluvím už ani o tom, že by vytvořil program, který takové počty automaticky vykonává...

Sinice patří mezi nejstarší živé organismy na světě. Mikroz kameněliny uznané za stopy těchto bakterií jsou datovány do doby před 3,5 miliardami let (*tamtéž*, s. 7). Nejzajímavější je to, že rovněž ony, považované za nejstarší živé organismy, mají zabudované hodinky, které (dá-li se Dawkinsovi věřit) v nich vznikly samočinně, vlivem slepých fyzikálních sil, aby úplně náhodně řídily obrovsky složité a pokročilé procesy fotosyntézy nebo genové exprese (o tomto tématu pojednával článek ve Světle č. 36 a 37/2015 – pozn. red.).

A navíc, dawkinsovské slepé fyzikální síly by musely stvořit řídicí naprogramování, bez něhož by signály generované oscilátorem zůstávaly bez užítu a sám oscilátor by se brzy pokazil. Jak to chápou američtí badatelé Jose L. Prunedo-Paz a Steve A. Kay: „Mechanismus toho biochemického oscilátoru se skládá z obvodů spojených mezi sebou a z propojených složek. (...) Jednotlivý signál z okolí může vyvolat aktivaci různých vstupních signálů, které vyvolají celou řadu na sebe navazujících signálů synchronizujících a zabezpečujících vysokou přesnost a jistotu práce hodin. Vzájemná regulace oscilátoru a vstupních a výstupních drah naznačuje existenci silně zintegrovaného systému, ve kterém každá dráha signálu může mít vliv na ostatní prostřednictvím hlavních hodin.“ (*An expanding universe of circadian networks in higher plants*, „Trends in Plant Science“ 2010, Vol. 15, No. 5, s. 259–265)

Čteme-li takové popisy, můžeme vcelku uznat, že Dawkins má pravdu v tvrzení, že „analogie mezi hodinkami a živým organismem je nesprávná“. Vždyť William Paley, který v roce 1802 psal o hodinách nalezených na poli, nebyl schopen posoudit, jak primitivním zařízením jsou jemu známé švýcarské hodinky ve srovnání se zintegrovanými systémy odměřujícími čas v živých organismech...

(Pokračování)

Z *Mihujcie się!* 2/2015 přeložila -vv-

Z dopisu sv. Jana Leonardiho papeži Pavlu V.⁽¹⁾

Řeknu ti, co Bůh od tebe žádá⁽²⁾

Ti, kdo chtějí usilovat o nápravu mravů, mají hledat především a na prvním místě slávu Boží, spoléhat se na Boha, od něhož pochází všechno dobré, a vyprošovat si od něho pomoc pro tak prospěšnou, ale obtížnou práci. Dále mají být sami před očima těch, kdo potřebují nápravu, zrcadlem všech ctností a svítlnou postavenou na podstavci, aby bezúhonným životem a vzorným chováním svítli všem, kdo jsou v domě.⁽³⁾ Tak mají pro nápravu spíše jemně získávat, než k ní nutit. Vždyť po-

dle tridentského koncilu nelze vyžadovat od těla, co nedělá hlava; jinak by se kymácelo postavení a pořádek celé rodiny Páně. A kromě toho se mají jako moudří lékaři pilně starat, aby dobře rozpoznali všechny choroby, jimiž církev trpí a které vyžadují lék, a tak mohli poskytnout patřičný lék na každou z nich.

Léky se vztahují na celou církev. Protože její náprava se musí rozvíjet od nejvyšších i nejnižších, to jest od představených i od dětí, je třeba nejdříve upřít zrak na všechny, kdo jsou nadřizení ostatním, aby náprava začala tam, odkud se má šířit na jiné.

Největší úsilí je nutno vynaložit na to, aby kardinálové, patriarchové, ar-

cibiskupové, biskupové a faráři, jimž je bezprostředně uložena péče o duše, byli takoví, aby se jim mohlo bezpečně svěřit řízení Pánova stáde. Ale sestupme také od nejvyšších k nejnižším, to jest od představených k dětem.

Nelze je nebrat na zřetel, neboť u nich začíná péče o obnovu křesťanského života. Je třeba se pokoušet o všechno, čím je možné žít v dětech už od útlého věku upřímnou křesťanskou vírou a svatý život.

K dosažení tohoto cíle nevede nic lepšího než vybudovat, co je třeba pro

vyučování křesťanské nauky, a světovat vzdělávání dětí pouze lidem dobrým a bohabojným.

Toto mi, Svatý otče, v této tak vážné záležitosti prozatím vnukl Pán. I když to na první pohled připadá těžké, při srovnání s velikostí toho, o čem jde, se to bude zdát velmi snadné. A velikých věcí nelze dosáhnout bez velikého úsilí, a k velkým lidem patří velké úkoly.

Přeložil -lš-

Poznámky:

⁽¹⁾ Pontifikát papeže Pavla V. probíhal v letech 1605–1621.

⁽²⁾ Srov. Mich 6,8.

⁽³⁾ Srov. Mt 5,15.

Islámská teroristická skupina vyhrožuje médiím, která zaměstnávají ženy

Exemplárními tresty vyhrožuje teroristická skupina redakcím hlavních bangladéšských novin, pokud okamžitě nepropustí všechny ženy, které zaměstnávají. „Islámská šaria nedovoluje ženám pracovat mimo dům,“ stojí v listu médiím, „jejich volný pohyb je urážkou, která musí být potrestána. Na vině jsou i jejich zaměstnavatelé,“ stojí

ve výhrušné zprávě. Dopis podepsala islámská teroristická skupina *Al Kaida Ansarullah Bangla Team 13*, která už v minulých měsících zaslala výhrušné dopisy bloggerům a intelektuálům kritizujícím islám. Nejméně čtyři lidé byli letos v Bangladéši zavražděni rukou islámských integralistů.

www.radiovaticana.cz, 24. 10. 2015

Pondělí 16. 11. 2015

6:05 Pro víta mundi (89. díl): Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. (1. díl) 6:45 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (3. díl): Kategorie B: Horolezecký a horský film 7:05 Přejeme si... 7:20 Buon giorno s Františkem 8:25 Obec Banka 8:35 Jak potkávat svět 10:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl 10:25 Velké ticho v Poličanech 10:45 Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk 11:05 VideoJournal české vědy 11:25 Tesařův Hoblík, Hoblíkův Tesař 11:35 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (17. díl): O lakomosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Příběh o Žofii 13:40 Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple 14:05 Spirituál Kvintet na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 14:50 Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židé v Čechách 16:00 V souvislostech (116. díl) 16:20 Dana & Přátelé (4. díl): Sean Forrest 16:55 Putování modrou planetou: Čína 17:40 Salesiánský magazín 18:00 Vezmi a čti: Listopad 2015 [P] 18:15 Ars Vaticana (17. díl) 18:25 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti 18:45 Odkaz předků (3. díl): Ročov 19:00 Vatican magazine (836. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:35 Přejeme si... 20:00 Dům nejen ze skla (14. díl) [L] 21:05 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem [P] 21:15 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku [P] 21:35 Terra Santa News: 11. 11. 2015 22:00 Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný – Češi v dramatech 2. světové války 23:15 Vatican magazine (836. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:50 Kulatý stůl (186. díl): Dobrá smrt? 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 17. 11. 2015

6:05 Cesta k andělům (97. díl): Lubomír Brabec 7:00 Muzikanti, hrajte 7:30 V souvislostech (116. díl) 7:55 Pod lampou: Nobelova cena – Tajemná neutrina 10:00 Mše svatá na poděkování Bohu a svaté Anežce České za 26 let svobody.: Praha, kostel Panny Marie Vítězné [L] 11:40 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (18. díl): O něžnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Církev a revoluce: debata o roli církve v listopadových událostech 1989 13:05 Vatican magazine (836. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:40 Léta letí k andělům (67. díl): Jan Suk 14:00 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (3. díl): Kategorie B: Horolezecký a horský film 14:25 Kulatý stůl (186. díl): Dobrá smrt? 16:00 Vezmi a čti: Listopad 2015 16:15 Přejeme si... 16:30 Podobenství (5. díl): O pšenici a plevu, vysvětlení 17:00 Ars Vaticana (17. díl) 17:10 Dopisy z rovníku 17:55 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 18:00 Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti 18:40 Desatero pro děti – Desáté přikázání: Nebudeš dychtit po majetku svého bližního 18:50 Harfa Noemova 19:15 Řeckokatolický magazín [P] 19:35 Terra Santa News: 11. 11. 2015 20:00 Missio magazín: listopad 2015 [P] 21:05 Festival dobrých zpráv 2015: Slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení festivalu [P] 22:10 Outdoor Films (43. díl): S Horskou službou Beskydy 23:45 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (118. díl) 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 18. 11. 2015

6:05 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku 6:25 Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židé v Čechách 7:35 Vatican magazine (836. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:05 Na druhý pohled 9:40 Ars Vaticana (17. díl) 9:50 Generální audience [L] 11:05 Hudební magazín Mezi pražci 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (19. díl): O podlosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Hlubinami vesmíru 13:35 Říkají to filmem (4. díl): Jan Pospíšil 14:40 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 14:50 Pražská Loreta 15:15 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 15:25 Salesiánský magazín 15:40 Vezmi a čti: Listopad 2015

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka

TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

16:00 VideoJournal české vědy 16:15 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (118. díl) 17:40 Řeckokatolický magazín 18:00 Můj Bůh a Walter: Vykoupení 18:15 Dětská Bible 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti 18:40 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 18:45 Rok vína 19:15 Terra Santa News: 18. 11. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Večer chval (49. díl): Přyzovacy [L] 21:20 BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný – pravoslavný duchovní 21:35 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Boží smysl pro humor [P] 22:45 Generální audience Svatého otce 23:15 Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple 23:40 Příběh o Žofii 0:25 Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Hradec nad Moravicí 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 19. 11. 2015

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný – pravoslavný duchovní 6:20 Putování modrou planetou: Čína 7:00 Muzikanti, hrajte 7:35 Plnou parou do srdce Beskyd 8:10 Terra Santa News: 18. 11. 2015 8:30 Bez hábitu naživo: Z kláštera kapucínů v Praze na Hradčanech 9:35 Přejeme si... 9:50 Tesařův Hoblík, Hoblíkův Tesař 10:05 Kulatý stůl (186. díl): Dobrá smrt? 11:40 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 11:45 Klaunský pohádkový kuffík (20. díl): O poslušnosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Hradec nad Moravicí 12:50 Podobenství (5. díl): O pšenici a plevu, vysvětlení 13:25 Generální audience Svatého otce 14:50 Harfa Noemova 15:15 Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva 15:45 Desatero pro děti – Desáté přikázání: Nebudeš dychtit po majetku svého bližního 16:00 Vatican magazine (836. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 16:30 Dana & Přátelé (5. díl): Louise Irvine 17:05 Ars Vaticana (18. díl) 17:15 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (3. díl): Kategorie B: Horolezecký a horský film 17:35 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku 18:00 Řeckokatolický magazín 18:20 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 18:25 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti 18:40 Cesta k andělům (97. díl): Lubomír Brabec 19:30 Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2015 [P] 20:00 Cvrlikání [L] 21:15 Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Brechtu, Belgie 21:45 P. S. 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2015 0:25 Přejeme si... 0:40 Můj Bůh a Walter: Vykoupení 0:55 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 20. 11. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2015 6:25 Odkaz předků (3. díl): Ročov 6:40 Říkají to filmem (4. díl): Jan Pospíšil 7:45 Zapomenutá generace 8:05 Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple 8:30 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Boží smysl pro humor 9:40 Vezmi a čti: Listopad 2015 10:00 Dům nejen ze skla (14. díl) 11:00 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 11:15 Práce Charity v Mexiku 11:35 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 11:40 Klaunský pohádkový kuffík (21. díl): O prohanosti 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Přejeme si... 13:05 Ars Vaticana (18. díl) 13:15 BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný – pravoslavný duchovní 13:35 Spirituál Kvintet na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 14:15 25. výročí návštěvy Matky Terezy

na Slovensku 14:35 Poselství svatých: Matka Tereza 14:50 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (3. díl): Kategorie B: Horolezecký a horský film 15:10 Putování modrou planetou: Čína 15:55 Missio magazín: listopad 2015 17:00 Hudební magazín Mezi pražci 17:40 Tam, kde již 10 let naplňují dny životem [P] 18:05 Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2015 18:25 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti 18:45 Můj Bůh a Walter: Vykoupení 19:00 Putování po evropských kláštřích: Klášter trapistek v Brechtu, Belgie 19:35 Salesiánský magazín 20:00 Kulatý stůl (187. díl): Co potřebují mladí lidé? [L] 21:45 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 22:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Cesta k andělům (97. díl): Lubomír Brabec 23:35 Dana & Přátelé (5. díl): Louise Irvine 0:10 Buon giorno s Františkem 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 21. 11. 2015

6:05 VideoJournal české vědy 6:20 Pro víta mundi (90. díl): Doc. ThDr. MUDr. Mgr. Jaroslav Max Kašparů, Ph.D. (2. díl) 7:05 25. výročí návštěvy Matky Terezy na Slovensku 7:25 BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný – pravoslavný duchovní 7:45 Poselství svatých: Ignác z Loyoly 7:55 Dana & Přátelé (5. díl): Louise Irvine 8:25 Barva lásky 9:05 Desatero pro děti – Desáté přikázání: Nebudeš dychtit po majetku svého bližního 9:15 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 9:20 Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva 9:55 Odkaz předků (3. díl): Ročov 10:10 Přejeme si... 10:25 Můj Bůh a Walter: Vykoupení 10:40 Řeckokatolický magazín 10:55 Zpravodajské Noeviny: 19. 11. 2015 11:15 Hlubinami vesmíru 12:00 Polední modlitba [P] 12:05 P. S. [P] 12:15 Pod lampou 14:20 Cvrlikání 15:25 Vatican magazine (836. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:00 Dům nejen ze skla (14. díl) 17:00 Terra Santa News: 18. 11. 2015 17:25 Muzikanti, hrajte 18:00 Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria 18:25 Sedmihlášky – Keď sem išel z rána 18:30 Klaunský pohádkový kuffík (22. díl): O trpělivosti 18:40 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země 19:30 V souvislostech (117. díl) [P] 20:00 Taizé Ostrava 2015 – Dny důvěry: Modlitba Taizé [L] 21:35 V pohorách po horách – Krúpova hoľa 21:45 Harfa Noemova [P] 22:15 P. S. 22:25 Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židé v Čechách 23:35 Nárožní kámen 0:20 Missio magazín: listopad 2015 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 22. 11. 2015

6:15 Ars Vaticana (18. díl) 6:25 Cvrlikání 7:35 Pastýř na čunu 8:00 Dům nejen ze skla (14. díl) 9:05 Putování modrou planetou: Čína 10:00 Mše svatá ze Slavnosti Ježíše Krista Krále: znovutevření katedrály Božského Spasitele v Ostravě [L] 11:45 ARTBITR – Kulturní magazín (6. díl): S knihovníkem Bohdanem Volejníčkem 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (117. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:25 Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born 14:20 Muzikanti, hrajte [P] 14:50 Noční univerzita: P. Jan Linhart – Boží smysl pro humor 16:00 Živě s biskupem: biskup Vlastimil Kročil 17:05 O valašského přímáška 2015 18:00 Noeland (8. díl) 18:20 Sedmihlášky – Na tú svatú Katerinu [P] 18:25 Animované biblické příběhy: Abrahám a Izák 18:55 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (3. díl): Kategorie B: horolezecký a horský film 19:15 BET LECHEM – vnitřní domov (32. díl): Petr Kliment Koutný – pravoslavný duchovní 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Slavnostní koncert při příležitosti založení nadace CAMPANUS 21:00 V souvislostech (117. díl) 21:20 Tam, kde již 10 let naplňují dny životem 21:40 Polední modlitba Sv. otce Františka 21:55 Missio magazín: listopad 2015 23:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země 23:25 Ars Vaticana (18. díl) 23:40 Zpravodajský souhrn týdne 0:20 Podobenství (5. díl): O pšenici a plevu, vysvětlení 0:50 Noční repríza dopoledních pořadů.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Má modlitba je i dnes za vás všechny, zvláště za všechny ty, kteří se stali tvrdými srdcem vůči mé výzvě. Žijete ve dnech milosti a nejste si vědomi darů, které vám Bůh dává skrze mou přítomnost. Děti moje, rozhodněte se i dnes ke svatosti a vezměte si příklad ze svatých dnešní doby a uvidíte, že svatost je skutečně pro všechny. Radujte se v lásce, děti moje, že jste v Božích očích neopakovatelní a nezaměnitelní, neboť jste Boží radostí v tomto světě. Dosvědčujte mír, modlitbu a lásku. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. října 2015

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **adventní duchovní obnovu na téma „TOTO JE ČAS MILOSRDENSTVÍ“**, která má přímou souvislost s jubilejním Rokem obrácení v premonstrátském řádu a se Svatým rokem milosrdenství, vyhlášeným papežem Františkem. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 28.-29. listopadu 2015**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 23. listopadu 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

V neděli 15. listopadu 2015, v předvečer nedožitých 100. narozenin PATRIKA KUŽELY, jáhna dominikánského řádu umučeného v Osvětimi, se bude ve Vičnově konat VZPOMÍNKOVÁ SLAVNOST za účasti otce kardinála Dominika Duky. Po mši svaté v místním kostele sv. Jakuba v 9.30 hodin bude uctěna památka mučedníka na jeho symbolickém hrobě. Odpoledne ve 14 hodin bude následovat přátelské setkání s otcem kardinálem v místním KSK a debata na téma „Mučedníci totalit“, poté odhalení pamětní desky na rodném domě Patrika Kužely.

VLASTIVĚDNÉ A KOSTELNÍ MUZEUM A MUZEJNÍ GALERIE BETLÉMŮ ŠVÁBENICE U VÝŠKOVA
Každou sobotu, neděli a státní svátky od 13 do 17 hod., a to **od 28. listopadu 2015 do 21. února 2016** je ve výstavní síni muzea **výstava o dvou významných osobnostech ve Švábencích: akademický malíř Petr Pištělka a hanácký spisovatel a farář Jan Vyhliďal.** Tato výstava obsahuje nepřeberné množství dokumentů těchto osobností. Obě muzea obsahují rovněž mnoho nových exponátů a muzejní galerie čítá již 1200 betlémů, vytvořených ze všech druhů materiálů. Muzea a galerie jsou otevřeny vždy v době konání výstav nebo po ohlášené domluvě se správcem muzea. Vstupné dobrovolné. Jste srdečně zváni!

Liturgická čtení

Neděle 15. 11. - 33. neděle v mezidobí

1. čt.: Dan 12,1-3
Ž 16(15),5+8.9-10.11
Odp.: 1 (Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.)
2. čt.: Žid 10,11-14.18
Ev.: Mk 13,24-32

Pondělí 16. 11. - nezávazná památka sv. Markéty Skotské nebo sv. Gertrudy

1. čt.: 1 Mak 1,10-15.41-43.54-57.62-64
Ž 119(118),53.61.134.150.155.158
Odp.: srov. 88 (Zachovej mi život, Pane, a budu dbát na tvá přikázání.)
Ev.: Lk 18,35-43

Úterý 17. 11. - památka sv. Alžběty Uherské

1. čt.: 2 Mak 6,18-31
Ž 3,2-3.4-5.6-7
Odp.: 6b (Hospodin mi pomáhá.)
Ev.: Lk 19,1-10

Středa 18. 11. - nezávazná památka Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla

1. čt.: 2 Mak 7,1.20-31
Ž 17(16),1.5-6.8+15
Odp.: 15b (Až procitnu, nasytím se pohledem na tebe, Hospodine!)
Ev.: Lk 19,11-28

při slavení nezávazné památky:

1. čt.: Sk 28,11-16.30-31
Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4.5-6
Odp.: srov. 2 (Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.)
Ev.: Mt 14,22-33

Čtvrtek 19. 11. - ferie

1. čt.: 1 Mak 2,15-29
Ž 50(49),1-2.5-6.14-15
Odp.: 23b (Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.)
Ev.: Lk 19,41-44

Pátek 20. 11. - ferie

1. čt.: 1 Mak 4,36-37.52-59
1 Kron 29,10bc.11abc.11d-12a.12bcd
Odp.: 13b (Chválime tvé slavné jméno, Hospodine!)
Ev.: Lk 19,45-48

Sobota 21. 11. - památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

1. čt.: 1 Mak 6,1-13
Ž 9(9A),2-3.4+6.16+19
Odp.: srov. 15b (Rozjásám se nad tvou pomocí, Hospodine!)
Ev.: Lk 20,27-40

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. - 21. LISTOPADU 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 11.		PO 16. 11.		ÚT 17. 11.		ST 18. 11.		ČT 19. 11.		PÁ 20. 11.		SO 21. 11.			
Antifona	812	912	826	928	1768	1990	857	961	873	978	889	995	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1769	1990	1593	1803	873	978	889	996	1653	1870		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1770	1991	861	966	877	983	893	1000	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	831	933	1780	2002	1593	1804	877	983	894	1001	1595	1806		
Prosby	817	917	831	933	1771	1992	861	966	878	983	894	1001	1655	1872		
Závěrečná modlitba	726	820	1591	1801	1592	1802	1594	1804	878	984	894	1001	1595	1806		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 14. 11.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1774	1995	1594	1804	883	989	900	1007	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1777	1999	871	976	887	994	903	1011	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	840	943	1781	2002	1594	1804	887	994	904	1012	729	823
Prosby	811	911	826	927	841	944	1778	2000	872	977	888	994	904	1012	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	1591	1801	1592	1802	1594	1804	888	995	904	1012	732	827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKA MCM s. r. o.

ADORACE S DĚTMI • PŘÍRUČKA PRO KNĚZE,
RODIČE A DĚTI

Ludmila S. Trochtová

Příručka může přispět k pravidelnému setkávání dětí při eucharistické adoraci. Obsahuje několik námětů, které jistě kněží a ti, kdo se budou podílet na přípravě adorace, přizpůsobí místním podmínkám. Cenné jsou také přílohy, které obsahují úkony klanění, návrhy proseb, úryvky z evangelií vhodné k četbě při adoraci, podněty k vděčnosti, krátká zamyšlení a podněty k adoraci. Autorkou publikace je zkušená katechetka, premonstrátka, která vycházela při tvorbě příručky ze své dlouholeté praxe.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., A5, 88 stran, 89 Kč

NOVĚNA K NEPOSKVRNĚNÉMU
POČETÍ PANNY MARIE

P. Josef Havelka • Odpovědný redaktor
Mgr. Jan Studeník

Nabídka duchovní přípravy na slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie. Texty jsou vhodné také k prožívání celé adventní doby, jsou sestaveny z myšlenek kardinála Joachima Meisnera, bl. matky Terezy z Kalkaty a bratra Rogera z Taizé.

Vě spolupráci s Římskokatolickou farností u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně na Křenové vydal Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství v Brně • Brož., A6, 24 stran, 20 Kč

TOUHA TULIPÁNŮ

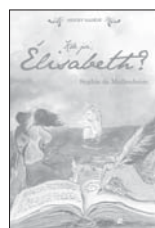
Lena Klassenová • Z němčiny přeložila Petra Švecová

Jana prodává květiny, ale už několik let vůbec nevnímá krásu kolem sebe. Po tragické smrti svého dítěte se uzavřela do svého světa, kam nikoho nepouští. Jednoho dne však potkává někoho, kdo o sobě tvrdí, že je anděl, má rád italskou kuchyni a s nebeskou trpělivostí vede Janu zpátky do života...

Paulinky • Brož., 140x205 mm, 144 stran, 189 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

KDE JSI, ÉLISABETH?

Sophie de Mullenheim • Z francouzštiny
přeložila Romana Agullo

Dobrodružství začalo ve chvíli, kdy Emílie našla dopisy, které jistá Charlotte psala své sestře Élisabeth. Nyní napínavý příběh pokračuje pátráním po adresátce dopisu. Podaří se Emílii a její kamarádce nalézt Élisabeth? Pokračování historického románu pro dospívající čtenáře, reflektující otázky víry i lidskosti napříč staletími.

Paulinky • Brož., 140x205 mm, 272 stran, 289 Kč

KÁPĚZETKA CHVAL MANŽELKY A MATKY

Kateřina Štátná

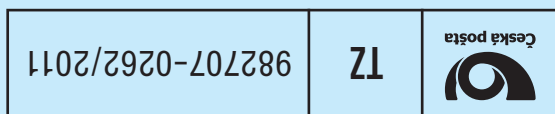
Malá kapesní pomůcka v podobě různých zamyšlení - modliteb do situací, které přinášejí každodenní život v manželství a rodičovství. Vhodné jako dárek.

Paulinky • Brož., 90x140 mm,
křídový papír, 32 stran, 35 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Mgr. Daniel Dehner, Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznamená to však, že udelovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávkový týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace: MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.